

ERA O SEARĂ DE NISAN ...

Era o seară de Nisan.

O seară înstelată.

La pieptul sfânt, nepământean,
se apleca ușor Ioan
cu tâmpla-nfiorată.

Prin nori de fum, prin larmă grea,
veneau la sfat rabinii.
Străjeri călări jucau în șa.
Și-n case mielul aburea
sub licărul luminii ...

Deodată ... se făcu sub cer
o liniște adâncă.
Un glas de corn, un grai stingher,
vestea acel străvechi mister
ce se-nfioară încă ...

Și-atunci păstorul între oi
șopti privind spre stele ...
"O, cât am vrut să fiu cu voi
la sărbătoarea vieții noi,
la cina jertfei Mele !"

Așa vorbea în ceasul greu,
Isus, cu glas de cetini.
"Aceasta-i mana ce-o dau Eu ...
Acesta este trupul Meu ...
Luați, mâncați, prieteni ..."

Deasupra sfântului pahar
un glas șoptea sub lună ...
"Acesta-i veșnicul Meu dar ...
Acesta-i sângele de har ...
Sorbiți-l împreună ..."

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr & Tehnoredactare:
Dan Matei

"Pentru că, ori de câte ori mâncați
din pâinea aceasta
și beți din paharul acesta,
vestiți moartea Domnului,
până va veni El."
(1 Corinteni 11:26)

Întotdeauna când cinați,
să v-amintiți de Mine.
Și-al Meu va fi între-mpărați
acel ce va iubi pe frați
mai mult decât pe sine ..."

Apoi doi ochi au tresărit,
scrutând nemărginirea ...
"O, Tată, ceasul a sosit ...
Așa cum Eu Te-am proslăvit
și Tu să-mi fii slăvirea !"

Și tot ce-a fost, tot ce-a urmat
e scris în zări albastre ...
E scris în lume-n lung și-n lat
și-n chivotul cutremurat
al inimilor noastre.

Era o seară de Nisan,
o seară de ecouri.
dar cum va fi, ce sfânt elan,
în fericitul Canaan
de dincolo de nouri !

Costache Ioanid - Porumbite Albe

Anunțuri

Luni - Sâmbătă (6-11 ianuarie) orele 18 - 19

Săptămâna națională de rugăciune

Duminică orele 10.00 și 17.00

Servicii de închinare

**"Rugați-vă neîncetat."
1 Tesaloniceni 5:17**

An XV, Nr. 684 din 05 ianuarie 2014

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

LA ÎNCEPUT, DUMNEZEU

**„La început, Dumnezeu a făcut
cerurile și pământul.“ (Geneza 1:1)**

Acestea sunt primele cuvinte ale
Bibliei și descriu momentele ancestrale
ale genezei Universului, când Dum-
nezeu, prin cuvântul Său a adus în ființă
toate lucrurile.

În același timp, expresia poate fi
adoptată ca un slogan pentru toți aceia
care doresc să-i acorde prioritate lui
Dumnezeu în viața lor.

DIN CUPRINS:

pag. 3 Pe un deal depărtat

pag. 4 Era o seară de Nisan

Desigur, a vrea să trăiești călăuzit
după acest principiu, nu înseamnă nici-
decum a pune numele lui Dumnezeu în
capul unei liste, înainte de o activitate a-
nume, asemenea unui superficial
„Doamne, ajută”, pentru ca apoi să
continuăm să ne vedem de viețile noas-
tre.

Dacă sunt gata să rostesc și să trăiesc
călăuzit de adevărul că „la început,
Dumnezeu...”, înseamnă că Dumnezeu
este prioritatea numărul unu a vieții
mele. Înseamnă că îl recunosc pe El ca
fiind Persoana cea mai importantă din
Univers, Creatorul și Stăpânul tuturor
lucrurilor.

„La început, Dumnezeu...” presu-
pune că am primit darul mântuirii, înțe-
legând că aceasta este opera lui Dum-
nezeu, nicidecum meritul strădani-
lor mele, că El m-a cău-

Continuare pag. 2

tat pe mine și nu eu pe El.

„La început, Dumnezeu...” înseamnă că îmi voi trăi viața în conformitate cu legile și poruncile Sale deoarece aceasta este voia lui Dumnezeu cu privire la mine. Înseamnă că voi începe orice lucru cu Dumnezeu și îl voi încheia cu Dumnezeu.

„La început, Dumnezeu...” presupune că în inima și mintea mea nu se va cuibări nici un idol, deoarece Domnul umple întreaga mea ființă, iar eu umblu călăuzit de principiile Sale.

„La început, Dumnezeu...” înseamnă că m-am eliberat de egoism și spiritul mândru care nu îmi dădea pace, acceptând cu smerenie să îmi încredințez viața în mâinile Sale atotputernice.

„La început, Dumnezeu...” implică adevărul că nu vreau să acționez, că nu vorbesc, că nu întreprind nicio acțiune,

până ce nu am dezlegare de la Domnul cu privire la lucrul acela.

„La început, Dumnezeu...” înseamnă că sunt gata să promovez cu prioritate interesele Domnului, fără să fiu îngrijorat că dorințele mele rămân la urmă.

„La început, Dumnezeu...” presupune să-i privesc pe toți cei cu care interacționez, cu mintea lui Dumnezeu și să-i tratez cu o dragoste asemănătoare cu a Lui.

„La început, Dumnezeu...” înseamnă că deja mi-am ales Stăpânul și nu vreau să-L înlocuiesc pentru nici un lucru din lume. „La început, Dumnezeu...” și pentru totdeauna cu Dumnezeu, al lui Dumnezeu.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului? El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă. Disprețuit și părăsit de oameni, Om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, că își întorcea fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă. Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

El a fost luat prin apăsare și judecată. Dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu? Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui, la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nicio nelegiuire și nu se găsise niciun vicleșug în gura Lui. Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui. Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor. De aceea, Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine însuși la moarte și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați. (Isaia 53:1-12)

PE UN DEAL DEPĂRTAT (1913)

”Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că L-a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Ioan 3:16

Nu există nicio îndoială că imnul Pe un deal depărtat, compus de George Bennard, este unul dintre cele mai iubite imnuri din toate timpurile, fiind desemnat „cel mai popular cântec religios al secolului XX”. Numai în primii 30 de ani de la prima sa apariție s-a vândut în peste 20 de milioane de copii.

Autorul lui s-a născut la data de 4 februarie 1873 în Youngstown, Ohio, și avea doar câțiva ani când părinții lui s-au mutat în Albia, Iowa, după care s-au mutat din nou în Lucas, Iowa. Deși se pregătea să devină un mare evanghelist, George Bennard a fost nevoit să renunțe la visurile sale mărețe pentru a-și întreține familia, deoarece tatăl său a decedat când el avea doar 16 ani.

După ce s-a căsătorit, a devenit activ în Armata Salvării, urmând ca după câțiva ani să fie ordonat de Biserica Metodistă Episcopală. A început să predice, conducând campanii de evanghelizare atât în Statele Unite, cât și în Canada. Odată, după o experiență dificilă în timpul unei evanghelizări în New York, George Bennard s-a întors acasă în Michigan. Acolo a meditat foarte serios la crucea pe care trebuie să o poarte un credincios, care nu este deloc ferit de necazuri și suferințe dacă-L urmează pe Isus Cristos, ba chiar dimpotrivă. Deschizând Biblia la **Galateni 6:14**, a citit următoarele: „în ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus

Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume.”

Meditând profund la aceste cuvinte, Bennard devenea tot mai mult convins că „crucea” nu este doar un simbol al creștinismului, ci un mod de viață pentru creștinul adevărat. În timpul acela, a început să compună versurile cunoscutului imn și imediat a compus și melodia. După ce a terminat patru strofe, a luat foile pe care scrisese și a mers la prietenul lui, rev. L. O. Bostwick și i-a cântat ceea ce compusese. Reverendul a fost atât de impresionat de profunzimea versurilor, încât s-a oferit să sponsorizeze prima ediție a publicării lui, care a avut loc în 1915.

În timpul următorilor patruzeci de ani, George Bennard a continuat să predice și, oriunde mergea, cânta și imnul Pe un deal depărtat. În 1958, la vârsta de 85 de ani, autorul „a schimbat crucea cu o coroană”.

Voi cânta doar despre Isus: istorisiri despre compunerea imnurilor sacre de Bebe și Bianca Ciaușu
Copyright © 2011 Casa Cărții
www.ecasacartii.ro
Folositi cu permisiune